

חמור - חמור עמון יר כורסי ד שלמה
מלכא .. וכד בעי צב מלכא רשיעא
דיסק ויתב עלוי ולא הוה ידע די צלנגין
וסקן ליה .. ואכרים רגלי עוטמיה לדרגא
קדמיה .. ואריא די דהבא כמט עוטמיה
דימיה ומהא יתיה על עוטמיה דמלכא
והוה חזיר עד יום מותיה .. ומבשר צב
מלכא אהא לכסנדרוס מוקדון והבא
יר כורסי ד שלמה מלכא ואוסל יתיה
למלכים .. וכד חא יתיה שישק מלך
מלכים יר שחיה דכורסי דהוה
משבח מן כל כורסי דמלכא והוה
מקדמיה לשיסק ויתב עלוי ולא הוה
ידע די צלנגין סלקין ליה ואכרים
רגליה על דרגא קדמיה .. ואריא די
דקבא כמט יר עוטמיה די ילינא
ומהא על עוטמיה דמלכא והוה
מקדמיה כרעה חזיר עד יום מותיה ..
וכד אהא אנשום בן אנשיבום מלכא
וסליק על ארעא דמלכים ואחרים

ייתיה
סמל

יהיה והביא את כסא מלכה המלך והביא
אותו בספינה ושמיטה רגלו כסאו מלכות
אשר זה"ו והביא כל אומני עולם וכל
קניניו למתקן את רגל הכסא ולא יכלו
למתקן אותה עד יום מותו וכאשר
מלכותו קם כורט מלך פרס אחריה בזכר
אשר עסק בבנין מלכותו זכה ועלה וישב
על הכסא כסא המלך שלמה"ו ולא היה
כלותו לכל המלכים" בשנת שלוש
למלכותו דג"ו היו בית ישראל בוכים
ומספדים ואמרו" אוי לנו כבר חזיר
עלינו" ויבוא את אלמנו" ויחריב את
מדינתנו והגלה אתנו ולא שם טוב
עלה בנו" זקנים בעלשאלה של ב
ברזל אשר"ו ונשאלים בגלות אל"ו
והנערים בחרב הרג"ו וטפנו הולך
בעמי" כליל זהב מטובח לוקח ממנו
וכתקמו מלכים על ציב דוד והם לא
מלכים מלכו בעולם כל"ו ולאחרי קם
שלמה המלך רב וימליך אותו הקבר
על

ואמר אין מלך וממלך לא את דברי אעלה על
במלך עב אדמה לעליון בלודת משה עשה א' מורודך
דעון לבי שבטאים ויבוא לבית האסור והוציא מלחם
יהויכן בן יהויקים מלך יהודה והוציא עמה כל אסור
מה עשה אלא באתה עשה כל לבית בני המלך
וקצא מלחם כל שמן פזוב וכל מים כעמיו
ורחץ אותי והלביטו בני מלכות ואכל לחם המלך
לפניו כל ימי ידיו: **הנא** אחטויהם מלך כרם
בן כורט מלך כרם הוא אחטויו' אומר להבי'
לפניו יין מן ז' וכ' מדינות כדי לעתיד קצו מלך
שלהם בלגלג יין על מדתו ולא ינזק הוא אחטו'
אמר להפא אר' ועתה המלכה שחולה לפניו ולא
באה הוא אחטו' מלך ספס הוא אחטו' מלך
מיתענה דכל מלי שזכר שמו היה כולם כרוטו
ואומר אה להט' הוא אחטו' מלך כרם שחטו'
התבטל מלכותו ולא התבטל מזדתי ודעים עזרי
ולא נבטס מזדתי הוא אחטו' שפיליו נמכרים
פיר יטיל חנם בלא כסף ט"ו חנם נמכרים ולא
כסף קבצו' הוא אחטו' כוסיו טרקיים פסוק

על בית ישראל כבוקר תאמר לו יתן ערב ובערב
 תאמר לו יתן בוקר יהא אחשו"ה כח' בהם קח
 והם רשעים וה' כח' בהם הוא והם נקראים צדיקים
 אפרים הוא אפרים הוא משה ואהרן הוא אהרן
 ומשה הוא המלך חזקיה הוא עוזיאל הם צדיקים
 וה' רשעים הא' נאמר דכח' הוא היה עבור ציד
 לפי ה' הוא עשו אבי אדם הוא דתן ואפרים
 הוא המלך אחיז הוא אחשו"ה על שאמר ולא עשה
 קצרו ומה נחין "אבל מהודו עד כוש הודו מן
 מערב עד כוש מן מזרח נישא אפרים קריבים
 היו לאחד לא כעם שמולך להם הקרובים כך היה
 מושל על קצו מזרח ובפרים שלהם כמדת הא
 משה מן ש"ה ש"ה ש"ה מושל בכל עשר הנהג
 מהפסח ועד עזה והלא תבסח ועזה קרובים
 היו לאחד לא כדיו שהיה מושל להם הקרובים כך
 היה מושל על כל הארץ מן שמים היה לו כבוד
 הוא אחשו"ה שהיה אהרן ד' מלכו מסוף העולם
 כ' מן ישראל והם ש"ה ש"ה וכו' מן אלהים והם נז
 ואחשו"ה יבא אהרן דכח' אס יט נוי ומואלה אהר

(שלה)

והיה מלכותך נשואי אשה אפרים והיה עשרה
ממנו ולא היה חסד לדבר עמו אלא כלטאנה
והוא מלכותך בנפשו כיון שיחזק עיניו לכבוד
הנשים אשר הם מוכבדים לאנשים לכן והלמוד
מוכבד לכן המלך והערים לא על המלך לכדו
עורה ועתה המלכה שאל על כל העמים והערים
אשר בכל מדינות המלך אחאורוט: כי יאל
דבר המלך על כל הנשים בולם יהיו
אך בעליהן בעציהן ויהיה כל אשה אומרת לבעלה
שמו אלהי אלהי מוכבד מן המלך אחאורוט אשר אלה
אשר הוא ועתה המלכה לפניו ולא בא: והיום
הזה האמרה שרית פרס ומדי אשר
שמועו את דבר המלכה לכל ערי המלך וכדו
בזיון נקצף: אם על המלכות ובזמן די
מלך ממוכן נזירה הזה היה ירא
על כפשו ואמר שמו לא יעשה המלך בזירתו אשר
בזר על ועתה המלכה ותרדון אורי דינן רעים והורג
אורי אל את מלכה אשר המלך אחאורוט אשר לא יבוא וע
ועתה לפניו ומטביע אורי בלבושה על פרס ומדי אשר
הם יחלים מהם. לכן אמר ממוכן אם על המלך

דבר מלכות מלפני וישיב ויסתב כנזיר
מדי ופרס ולא יבטל המלך דגם לא תבטל
ועתה לפני המלך אחמורע ומלכא ית המלך
לדעוהי המורה מאמה: וכשומע פניהם
המלך אשר יעשה ככל מלכותו

כי ככה הילי וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן
למגדול ועד קטן: ויטב הדבר בעיני
המלך והעדים יעש המלך בדבר

ממנוכן: וישלח גזרת על כולם מדינות
המלך אל מדינה ומדינה כסרה

ע עם ועם כלעמו להיר כל איש מתכבד
בביתו ומדבר כלעמו עמו: ויאר
הדברים הלה כען חמת כמלך

עלמ' וקח לכל המרים לא על ועתי אני רוב
לא עליכם אני רוב ממוס שאני אומר דבר
בייני ואתם נזירים עלי להרוג את ועתי המלך
והטמאיתי את שמה ממלכות ואף לכם אני
הורג ואטמא את שמכם ממלכות והרג אותם

ואחר
למלך

למעבד ולמחב' עלוי' ולמעבד עבד
ניה' ודין הוא עובדא דכורסיא קייסין
עלוי' יב' ארין ולעבדיון יב' שרין
דהבא' ארי כנגד נשר' ונשר' כנגד
ארי' לכחונס' לו כנגד לו' יד דארי

זהב כנגד נשר' גכא דהבא דיולינר'
וסכוס ארין עב' ונשרין עב' וריט' ס
סלגלן לכורסיא ליעל' לאתר בית מוקדא
דמלכא' וליה שיתא דרגין' דהס' כרוב
ויעל' המלך כסא' אן ושא' לעלות לכסא'
וכן דרגא קמיינא' רביע' ושא' די דהבא'
כנגד ^{דיבא'} ~~שכא'~~ די דהבא' ועל דרגא' ב'

אכיס דיבא' די דהבא' כנגד נשר' די זהב'
ועל דרגא' ב' אכיס' שר' די זהב' כנגד
אנקא' די זהב' ועל דרגא' ד' אכיס' אנקא'
כנגד טווסא' די זהב' ועל דרגא' ה' אכיס'

אנקא' די זהב' וכנגדו תרנגול' די זהב'
ועל דרגא' ו' אכיס' בן א' די זהב' וכנגדו
יונא' די זהב' ועל ריט' טרסיא קייסא'
יונה' די זהב' אחיזא' בר א' בידיה' ואף

בדין שפדין כל אומיא' ולישעיא' תלסרון

ציד מלכא דיערל. ולעיל מירטא דמורטאל
קיימק ליערל די זיהא מירקנא כקונהא
ונרעה כפרוריה ופרחיה ומלחיה ומחוריה
ובניעיה קיימין ^{לכא סטרא} ~~לכא סטרא~~ דלירל די
דהא דלירין עליה ז' אבהא עלמין די ש
אלוקס אדס האטון וכוט וטס רבה אברהם
יחאק ויעקב ואליזב ביניהם. וכאד אד אב
דטורה קיימין קען אחרען דלירין עליהן
ז' חסידים אלמא ואלו אלוקס לוי קה ועלמס
לטה ואהן אדד ומידד יחור ביניהם. ועל
ייט. דלירל ~~קיימין קען~~ ~~לכא סטרא~~ קביע
לכאט די דהא דמלך מטהא דזיהא דיכא
דמיה מדליקן נר זיהא לקדש. וקמא מיה
קביע אגטל רבה די דהא דמלך מטהא
רבה דזיהא ומקריבין ^{לכא סטרא} ~~לכא סטרא~~ לטלינא דמנוב
דזיהא עלוי קען בע עלי חכמי וכינחם. וכו
טלן דדהא נפקן יצין אבוקין די דהא
דלירין עליהן קען בע אהרן נדב ואביהא
ורצין כסאק דדהא קביעין חד לכהא
רבה וחד לסנן כהא. ועל ייט כורסין
קביעין ע כרסון די דהא די עליהן יצין
ע סנהדרין זיינן דינא קדס שלמה המלך
ורצין